

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **H. V.**, zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, opatrovníkem se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2008, č. j. OAM-256/LE-07-07-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2008, č. j. 46 Az 69/2008 – 31,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále též „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2008, č. j. OAM-256/LE-07-07-2008, o neudělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), ve znění pozdějších předpisů.

Součástí kasační stížnosti byla i žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro kasační řízení. Krajský soud proto zaslal stěžovateli formulář vzor č. 60 „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. Při doručování nebyl stěžovatel na adrese, kterou uvedl v kasační stížnosti, zastížen. Zásilka byla vrácena s poznámkou doručovatele, že adresát již není od 20. 6. 2008 v přijímacím středisku (č. l. 42 spisu).

Policie České republiky - evidenční odbor Ředitelství služby cizinecké policie, Praha 3 (č. l. 51 spisu), k dotazu krajského soudu sdělila přípisem ze dne 8. 10. 2008, že stěžovatel byl dne 27. 6. 2008 přes hraniční přechod Praha – Ruzyně repatriován do domovského státu. Tuto skutečnost potvrdil i žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti a doplnil, že stěžovatel o repatriaci požádal sám žádostí ze dne 23. 6. 2008, do vlasti odcestoval dne 27. 6. 2008 dobrovolně.

Krajský soud na základě uvedených zjištění ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 20. 10. 2008, č. j. 46 Az 69/2008 – 52, z důvodu neznámého pobytu v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), opatrovníka pro řízení o kasační stížnosti, a to Organizaci pro pomoc uprchlíkům se sídlem Kovářská 4, Praha 9. Tímto rozhodnutím též zprostil funkce dříve ustanovenou opatrovnici Z. V.

Nejvyšší správní soud ověřil prostřednictvím databáze Ministerstva vnitra České republiky, že stěžovatel požádal dne 23. 6. 2008 o repatriaci a od 20. 6. 2008 se nenachází v Přijímacím středisku Praha – Ruzyně (č. l. 59 spisu).

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, pokud nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že stěžovatel se již nenachází na území České republiky, neboť dobrovolně vycestoval, přičemž nesdělil soudu, u něhož zahájil řízení o kasační stížnosti, žádnou jinou adresu svého pobytu či adresu pro doručování. Nejvyšší správní soud považuje za prokázané, že pobyt stěžovatele není znám. Tuto skutečnost spojuje § 33 písm. b) zákona o azylu s důvodem pro zastavení řízení o žalobě či o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud proto řízení dle § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., zastavil.

V daném případě nutno uvést, že nebyla též splněna podmínka řízení spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud zde odkazuje na své usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 – 66, publikované na www.nssoud.cz, dle něhož: *„Pokud v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na místě upřednostnit postup podle ustanovení § 33 zákona o azylu a řízení*

o kasační stížnosti zastavit, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv. Udělení státního občanství České republiky stěžovateli, úmrtí stěžovatele, neznámé místo jeho pobytu či další podmínky uvedené v ustanovení § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu. Ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiný způsob rozhodnutí soudu nevytváří.“

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu